

I Urtegaarden

*Og følger du med til den Urtegaard,
hvor Døde til Senge vi stede,
hvor Kors over Tuer i Række staar,
da husk, du maa lempelig træde.*

*Thi Jorden skal ligge saa lindt og let
som Tæppe for den, der sover,
og Livet skal holde sit Aandedræt
hver Gang, det færdes derover . . .*

*— Og følger du med til den Urtegaard,
hvor Lejet, det sidste, vi rede,
da husk, du maa bede dit Fadervor
for alle, som hviler dernede.*

*Thi dybt i det dunkle Soverum
til Bøn de Hænderne folde,
Men Læben er lukket, stiv og stum,
har Ordet ej længer i Volde.*

*Giv Hændernes tavse Beden Lyd,
at Sukket fra Graven kan stige!
De længes, de Døde, mod Livets Fryd.
»Vor Fader — komme dit Rige . . .«
Ingeborg Maria Sick.*

Fig. 262. Vinter paa Jebjerg Kirkegaard.
Foto: J. Th. 1946.